

СТАТТІ СТУДЕНТІВ ГРУПИ 4АА

Іванова В., Рибачук О.

ОСОБЛИВОСТІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В США ТА УКРАЇНІ

У статті визначаються зміст і завдання патріотичного виховання, розглядаються особливості патріотичного виховання в США та Україні крізь призму Скаутського руху та організації «Пласт».

Ключові слова: патріотичне виховання, зміст, завдання, структурні компоненти.

У сучасній Україні виховання патріотизму потребує нових підходів, що зумовлено певними проблемами. Як свідчать засоби масової інформації та соціологічні опитування, в Україні спостерігається високий рівень зорієнтованості на працю та бажання жити поза Батьківщиною. Найчастіше виїжджають молоді обдаровані люди з вищою освітою.

Така тенденція — не лише втрата спеціалістів, це й втрата людей найпродуктивнішого віку, котрі виявляють творчу активність.

Мета статті полягає у тому, щоб визначити зміст і структурні компоненти патріотичного виховання, розглянути проблему патріотичного виховання в США та Україні на прикладі скаутського руху та організації «Пласт».

Патріотизм — одне з найсильніших громадянських почуттів, змістом якого є любов до Батьківщини, свого народу, відповідальність за долю Вітчизни, готовність захищати її інтереси. Звісно, патріотизм — це явище соціально-історичне, яке в різні епохи наповнюється різним змістом. Але воно є поштовхом і для формування соціально-активної особистості. Патріот завжди готовий захищати свою Вітчизну, є активним борцем проти того, що перешкоджає розвитку держави, поліпшенню життя народу.

Структурними компонентами патріотичного виховання є військово-патріотичне, релігійно-патріотичне, політичне, громадянське і національно-патріотичне виховання. В даній статті ми хочемо більш детально розглянути військово-патріотичне виховання на сучасному етапі розвитку суспільства.

У ХХ ст. на Заході значну роль у військово-патріотичному вихованні молоді відігравали учнівські організації: скаутські загони, діяльність яких сприяла розвитку в дітей сміливості, ініціативи, рішучості, любові до Батьківщини.

Скаут — людина, яка навіть у складних ситуаціях не втрачає оптимізму і, користуючись власними знаннями та вміннями, самостійно з ними бореться. Перший скаутський гурток був організований письменником і художником з США Ернстом Томсоном у 1902 році, котрий, проживаючи певний час поруч з індіанськими племенами, провів безліч спостережень та дійшов до висновку, що природа може виховувати людину, та допомагає їй переосмислити зміст її життя. Створений гурток він назвав «Товариством березової кори», що стало початком скаутського руху в Північній і Південній Америці.

Однак не менш важливу роль у становленні світового скаутського руху відіграв англійський генерал Роберт Повел. Побачивши безпорадність своїх солдатів у екстремальних умовах під час англо-бурської війни (1899-1902 рр.), генерал доручив місцевим підліткам догляд за пораненими, пошук їжі та ведення розвідки. Таких підлітків він називав "скаутами" –розвідниками.

Будучи у відставці, Роберт Повел пише книгу "Скаут для хлопців", яка пізніше стає основою для організації скаутських гуртків.

За характером роботи та поставленими завданнями скаутські організації поділяються на чотири групи:

1 Американський скаут – його мета – виховання людини через тісний контакт з природою. Був характерним для країн Південної і Північної Америки.

2 Англійський скаут. Головну мету вбачав у вихованні гармонійного розвитку особистості, патріота своєї країни. Не вдавався в надмірний пацифізм і милітаризацію.

3 Мілітарний скаут – виховував фізично здорового воїна. Був характерним для країн, що претендували на "місце під сонцем" у світовому масштабі за рахунок поневолення інших націй. До цих країн відносилися: Німеччина, Франція, Польща.

4. Національно-мілітарний скаут. Виховував свідомого патріота, воїна, завжди готового до боротьби за національну самостійність. Характерний для націй, що перебували під гнітом інших держав.

Натхненні скаутським рухом та маючи на меті всебічне патріотичне і національне виховання, розвиток моральних, духовних і фізичних рис юнаків та дівчат, Петро Франко, Іван Чмола та Олександр Тисовський у 1911 р. засновують українську скаутську організацію «Пласт». У 1924 р. організація «Пласт» в колишній УРСР була заборонена як «виховна система, не сумісна з побудовою соціалізму» і продовжувала свою діяльність лише серед української діаспори — у Канаді, США та Австралії. «Пласт» офіційно відродився в Україні 13 квітня 1991 р.

«Пласт» є незалежним від політичних, релігійних і громадських організацій. В основі його виховання лежить заборона політизації дитини. Пластова присяга: “Присягаю своєю честю, що робитиму все, що в моїх силах, щоб бути вірним Богові й Україні, помагати іншим, жити за пластовим законом і слухатися пластового проводу”, – концентрує у собі головні моральні та ідейні засади організації. На основі пластової присяги та правил закону ґрунтується вся діяльність організації. Пластові організації використовують загальні методи виховання, але у них превалюють ігрові моменти. Загалом виховна методика спрямована на спонукання пластунів до самовдосконалення. Дані військово-патріотичні організації покликані здійснювати всебічне патріотичне виховання молоді, розвивати її моральні, духовні й фізичні риси, вишколювати на свідомих, відповідальних і повноцінних громадян за допомогою виховних методів.

Оскільки “Пласт” є скаутською організацією, його діяльність в принципі така, як і діяльність скаутських організацій у всьому світі.

В усі часи народи надавали патріотичному вихованню молоді важливого значення, розглядаючи його як основу безпеки держави.

Ідеї скаутингу і скаутський метод відразу стали популярними в цілому світі. Тому народи, які дбали про добро своєї молоді та долю суспільства і держави, утворили свої національні організації скаутського типу, включаючи в них свої питомі національні риси та даючи відповідну назву. Таким чином німці мають "Пфадфіндерс", угорці – "Чейкейсів", поляки – "Харцерів", українці – "Пластунів".

"Пласт" як українська дитячо-юнацька організація відіграв прогресивне значення в становленні і розвитку української молоді через вміле поєднання навчально-виховного процесу з працею та загально-фізичним розвитком.

Сучасний Скаутський Рух – це чисельні поважні організації, що об'єднують більше як 16 мільйонів членів у більш як 150 країнах світу. Скаутський Рух користується підтримкою і прямою участю вищих керівників більш як 180 країн світу від президентів до монархів.

Отже, Завданням військово-патріотичних організацій є створення умов для системного і цілеспрямованого виховання молоді людини — патріота України, готового самовіддано розбудувати її як суверенну, демократичну, правову і соціальну державу, виявляти національну гідність, знати й цивілізовано відстоювати свої громадянські права, виконувати обов'язки, сприяти громадянському спокою й злагоді в суспільстві.

Список використаної літератури:

1. Дубицький Я. Пластовий табір / Я. Дубицький // Пластовий шлях. – 1996. – Ч. 3. – С. 58–59.
2. Пластуни у визвольних змаганнях. – Нью-Йорк, 2002. – 71 с.
3. Плющ В. Скаутизм в Україні / В. Плющ // Пластовий шлях. – 1974. – Ч. 3 (42). – С. 41–48.
4. Тисовський О. Життя у Пласті / О. Тисовський. – Львів, 1921. – С. 28–32.

Голдинська К.

ІНФОРМАЦІЙНІ ВІЙНИ ЯК ЧИННИК МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ

У статті автор аналізує особливості, методи ведення та наслідки інформаційної війни на прикладі казусу Едварда Сноудена.

Ключові слова: інформаційне суспільство, інформаційна війна, громадська думка, маніпулювання.

Актуальність досліджень в галузі інформаційних воєн, багатогранність методів і форм цієї роботи в практичному і науковому планах визначається тим, що сьогодні будь-яка країна світу потребує створення ефективної системи державного протидії операціями інформаційної війни. В силу того, що проблема являється відносно новою в сучасному світі, вона є малодослідженою.

Мета даної статті: виявити основні закономірності сучасної інформаційної війни на прикладі «казусу Едварда Сноудена»